

בתערוכה "ירושה מזדמנת" מציבה דפנה שלום עבודות המנקזות שאלות על קודים של זהות נרכשת, קהילה מדומיינת, דימיון ושייכות.

בחלל המרכזי מציגה שלום צילומים שצילמה בניו יורק של גברים זרים אשר מזכירים לה את אביה שנפטר לפני כשלושים שנה. שלום שברה את "כללי" הרחובות ההומים ועצרה אנשים בבקשה אישית אשר הפעילה כל מצולם באופן שונה. במקביל מוצבים פורטרטים הבוחנים קודים של דימיון שונות ומיקריות דרך טכנולוגית ההסוואה.

במשך התערוכה כמחווה תלוית זמן ספציפית תוקרן הטרילוגיה המוכרת של שלום "ימים נוראים". בטרילוגיה שהוצגה לראשונה במוזיאון פתח תקווה תפילות המושרות בעגה מזרחית מטשטשות את הגבולות בין ערביות ויהדות ומתערבבות במרחב הציבורי חילוני של ארלוזורוב כקריאת מואזין יהודית ערבית. מאז יצירת הטרילוגיה, בכל שנה שלום מציגה את העבודות בימים הנוראים במקום אחר בארץ ובעולם. נדידת המבטא והקולות למקומות שונים בדיוק באותם תאריכים של הימים הנוראים משחזרת פעולה מסורתית נרכשת שהתפרקה מהוויתה המקורית והפכה לטקס עכשווי ומתריס. הקרנות הוידאו תלויות הזמן והצילומים נושאים מטענים אישיים וקהילתיים שהתפרקו מתוך קהילה מדומינת והתפזרו והתערבבו אל מרחב גלובלי .